

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จันคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย นี่คือนิเทศแรก สอนบทเรียนนี้แก่ทุกคนอย่างดีมาก

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่จะถ่ายทอดความรู้? ลูกควรจะถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีการใด?

คำตอบ: พุดเรื่องราวของความรู้ด้วยความสุขเป็นอย่างยิ่งไม่ใช่เหมือนกับเป็นหน้าที่ นั่งด้วยกันและอภิปรายความรู้กับกันและกัน ไตร่ตรองความรู้แล้วจึงถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น หากลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณแล้วถ่ายทอดความรู้แก่ดวงวิญญาณผู้ที่รับฟังลูกก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน

โอมชานติ พ่อพุดว่า: นั่งที่นั่นสำนึกเป็นดวงวิญญาณและไม่มีสำนึกของร่างกายเพราะเป็นดวงวิญญาณที่มีสันสการ์ที่ดีและ ไม่ดีบันทึกอยู่ภายใน เป็นดวงวิญญาณที่ถูกกระทบจากทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ เมื่อมีคำกล่าวว่า “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” อย่างแน่นอนที่จะเป็นผู้มีชีวิตและดวงวิญญาณนั้นก็อยู่จวบจวนร่างกาย สิ่งแรกที่มีการกล่าวไว้ก็คือ: นั่งที่นั่นขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่าได้คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย นั่งที่นั่นด้วยการคิดว่าตนนั้นเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำให้ว้าวะเหล่านี้งาน ด้วยการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณชั่วแล้วชั่วแล้วลูกก็จะจดจำดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกจดจำร่างกายของลูกลูกก็จะจดจำพ่อของร่างของลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพุดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อกำลังสอนบทเรียนแรกนี้แก่ลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย เมื่อลูกไม่จดจำบทเรียนแรกว่า “จันคือดวงวิญญาณ” ลูกก็อยู่อย่างอ่อนแอในเวลานี้พ่อกำลังสอนบทเรียนแก่ลูก “จันคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย” ไม่มีใครได้เคยสอนสิ่งนี้แก่ลูกมาก่อน พ่อได้มาเพื่อให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ลูก ความรู้แรกที่ท่านให้ก็คือ: โอ ดวงวิญญาณ ลูกนั้นไม่บริสุทธิ์เพราะนี่คือโลกแก่ลูกๆ อธิบายแก่ผู้คนมากมายที่นิทรรศการ ผู้คนที่ถามคำถาม ละดังนั้นเมื่อลูกมีเวลาพักผ่อนของลูกในระหว่างวันลูกควรจะมีปะกันและถามข่าวว่าใครได้ถามคำถามใดและลูกอธิบายแก่พวกเขาว่าอย่างไร และแล้วพุดคุยแก่กันและกันแล้วจึงคิดถึงวิธีที่ควรจะมีอธิบาย ไม่ใช่ใช้วิธีการอธิบายของทุกคนนั้นเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งหลักก็คือ: พวกเขาคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณหรือร่างกาย? อย่างแน่นอนที่ทุกคนนั้นมีสองพ่อ ผู้ที่มีร่างกายเหล่านี้นั้นทั้งหมดมีพ่อทางร่างและพ่อเหนือโลกด้วยเช่นกัน พ่อที่มีชีวิตจำกัดนั้นธรรมดาที่ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแล้วท่านกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและกำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครูและเป็นผู้ช่วยเช่นกัน ลูกควรทำให้สิ่งนี้มั่นคง ลูกควรที่จะนั่งอยู่กับผู้ที่อธิบายแก่ผู้อื่นและอภิปรายกับกันและกันถึงคำถามที่ผู้คนถามลูก ผู้ที่ฉลาดนั้นก็ควรจะนั่งอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย ลูกนั้นมีเวลาในระหว่างวันไม่ควรจะเป็นว่าเป็นเพราะลูกนั้นเพิ่งได้รับประทานลูกจึงรู้สึกง่วงนอน ผู้ที่ทานอาหารมากก็จะรู้สึกง่วงนอนและเกียจคร้าน ในระหว่างวันลูกควรจะมีชั้นเรียน: ผู้ที่นั่นผู้ที่ได้ถามคำถามเหล่านี้และฉันได้ให้คำตอบเหล่านี้ พวกเขาถามคำถามหลากหลายประเภท พวกเขาต้องการคำตอบที่แท้จริง ลูกควรที่จะตรวจสอบดูว่าลูกนั้นได้ฟังดูพวกเขาและทำให้พวกเขาฟังพอใจหรือไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็ควรแก้ไข ผู้ที่ฉลาดควรที่จะนั่งอยู่ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะลูกนั้นเพิ่งทานอาหารกลางวันลูกจึงหลับไปอย่างรวดเร็ว เหล่าเทพนั้นก็รับประทานอาหารน้อยนิดอย่างยิ่งเพราะพวกเขามีความสุขเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนกับความสุข ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีความสุขอย่างมากในการกลายเป็นบราห์มิน ลูกกลายเป็นบราห์มินเมื่อลูกได้รับความสุข เหล่าเทพนั้นก็มีความสุขเพราะพวกเขามีทรัพย์สมบัติและปราสาทราชวัง ฯลฯ พวกเขามีทุกสิ่ง ดังนั้นสำหรับพวกเขาความสุขนั้นก็เพียงพอ ในความสุขพวกเขาได้รับประทานอาหารที่ละเอียดอ่อนจำนวนน้อยนิดอย่างยิ่ง นี่เป็นกฎด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทานมากก็จะรู้สึกง่วงนอนมาก ผู้ที่เข้าซึ้งกับการนอนก็จะไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้จะเป็นราวกับว่าพวกเขานั้นถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น ลูกควรที่จะรับฟังและพุดเรื่องราวเหล่านี้ของความรู้ด้วยความสุขอย่างยิ่ง จะเป็นสิ่งที่ย่างายที่จะอธิบายด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ ไม่มีใครรู้จักบราห์มามีพระชาติบราห์มาและผู้คนมากมายอย่างมาก พระชาติบราห์มานั้นจะเป็นเช่นไร? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่า: พ่อเข้ามาในเขาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขา พ่อจะได้พาหนะมาจากที่ใดอื่นเล่า? พาหนะนี้ได้รับการจดจำกันมาสำหรับชีพบาบา ผู้คนได้้อย่างสับสนว่าท่านเข้ามาในพาหนะอย่างไร อย่างแน่นอนที่พาหนะนั้นจำเป็น ไม่สามารถจะเป็นพาหนะของกฤษณะและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะอธิบายผ่านบราห์มา ท่านจะไม่พุดจากเบื้องบนนั้น บราห์มามาจากที่ใด? พ่อได้บอกลูกแล้วว่าท่านได้เข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้ที่เองนั้นก็ไม่ได้เกี่ยวกับตัวท่านเองแต่พ่อบอกเขา กฤษณะไม่ต้องการพาหนะ เมื่อลูกพุดถึงกฤษณะประเด็นของ “พาหนะที่โชคดี” หรือบัคกีราชนั้นก็หายไป กฤษณะนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นบัคกีราช ชาติเกิดแรกของเขาคือชาติเกิดของเจ้าชาย ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ภายใน ลูกๆ รู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเช่นเดียวกับที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ไทม์น้ำทิพย์แห่งความรู้ที่ได้รับการไตร่ตรองนั้นได้ให้แก่ลักษมี เธอได้นำน้ำทิพย์แก่ผู้อื่น

ดื่มและนั่นก็เป็นเมื่อประตูแห่งสวรรค์ได้เปิดขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ด ท่านมีความรู้อยู่ในท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ ลูกรู้ด้วยเช่นกัน เวลานี้อย่างแน่นอนที่ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่เป็นเทพได้อย่างไรหากลูกนั้นไม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้? พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณเพื่อทำให้ลูกสดชื่นที่เหลือทั้งหมดนั้นก็ไม่มีสิ่งใดเลย พ่อมาและอธิบาย: สมอเรือของลูกในเวลานี้ได้ถูกยกขึ้นมาจากหนทางของบัคตีแล้วเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่หนทางของความรู้ พ่อพูดว่า: และแล้วความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกนั้นก็หายไป ผู้เดียวนี้ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งนั่นคือพ่อทางร่าง ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างดีมากแต่มาวันนี้ก็เป็นเช่นที่ว่าเธอถึงลูกเข้าไปสู่สิ่งสกปรกและลูกก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะลูกก็ได้เข้าไปสู่สุสานอย่างแท้จริง ภายหลังอย่างแน่นอนที่จะมีดินแดนของเทวดานางฟ้า ที่นี้มีดินแดนของเทวดานางฟ้าถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วก็สิ้นสุดจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้ทุกคนนั้นจะถูกฝังอยู่ในสุสาน ลูกสามารถอธิบายรูปภาพของบันไดอย่างดีมากด้วยเช่นกัน นี่คือการอธิบายที่สมบูรณ์แบบและอย่างแน่นอนที่กำลังจะถูกทำลาย ในเวลานี้เป็นสุสานบนดินแดนนี้และแล้วดินแดนนี้ก็จะเปลี่ยนแปลง นั่นคือโลกยุคเหล็กจะกลายเป็นยุคทองและแล้วสิ่งนั้นก็ลดลงไป 2 องศา องศาของวัฏธุดานั้นก็เฝ้าแต่ลดลงไปด้วยเช่นกันและแล้วสิ่งเหล่านั้นก็สร้างความปั่นป่วน ลูกสามารถอธิบายแก่ทุกคนได้อย่างดีมาก หากพวกเขาไม่เข้าใจพวกเขาก็เป็นเหมือนกับเปลือกหอย พวกเขาไม่มีคุณค่าใดๆ พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงคุณค่า “ชีวิตที่เป็นเช่นเพชร” นั้นได้รับการจดจำมาก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้จักพ่อเช่นกัน ลูกเคยเป็นเช่นเปลือกหอยเวลานี้พ่อได้มาและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร เป็นเพราะลูกได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชรจากพ่อตั้งนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอยเล่า? ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า? ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบก็ไม่มีประโยชน์ใดในการพบปะนั้น นั่นเป็นเพียงสถานที่ของความบริสุทธิ์และความสงบ ที่นี้ลูกคือดวงวิญญาณในร่างกายและพ่อดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ไม่มีร่างของท่านเองก็ได้นำร่างมาใช้และสอนลูกๆ ลูกรู้จักพ่อและลูกพูดว่า: บาบ! พ่อก็พูดว่า: โอ ลูกๆ! แม้แต่พ่อทางร่างก็พูดว่า: “ลูกๆ เข้ามาและพ่อจะให้โหลให้แก่ลูก” และทุกคนนั้นจะวิ่งมาอย่างรวดเร็ว พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ มาและพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุชาติและอย่างแน่นอนที่ทุกคนนั้นจะวิ่งมา ผู้คนก็เรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เถิดและทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์เป็นนายของโลกเถิด ลูกนั้นมีศรัทธาและดังนั้นลูกควรที่จะรับฟังสิ่งที่ท่านพูด เป็นลูกๆ ผู้ที่ได้เรียกหาท่าน พ่อมาที่นี่เพื่อลูกๆ ท่านพูดกับลูกๆ: ลูกเรียกหาพ่อและเวลานี้พ่อได้มาแล้ว เป็นพ่อผู้ที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ลูกนั้นได้เคยเฝ้าแต่ก้าวไปด้วยความเข้าใจผิดมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกนั้นเคยแสวงหาพระเจ้าแต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ! ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะพูดด้วยความกระตือรือร้นนั้นด้วยเช่นกัน: โอ บาบ! อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นก็ไม่ได้ปรากฏขึ้นมามีความกระตือรือร้นนั้น สิ่งนี้เรียกว่าสำนักที่เป็นร่างไม่ใช่สำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกกำลังนั่งด้วยตนเองเบื้องหน้าพ่อ ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัอย่างแน่นอนที่ลูกจะจดจำอำนาจในการปกครองที่ไม่มีชีวิตจำกั ลูกควรที่จะตอบรับกับพ่อเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมากมาย พ่อได้มาตามคำเชื้อเชิญของลูก ตามละครไม่สามารถที่จะเร็วขึ้นหรือช้าลงแม้เพียง 1 นาที ทุกคนพูดว่า: โอ พ่อได้โปรดเมตตาเถิด! ปลดปล่อยพวกเราเถิด! พวกเขาทั้งหมดถูกผูกไว้ในโซ่ตรวนของราวัน ในเวลานี้จึงกลายเป็นผู้นำทางของพวกเราเถิด! ดังนั้นพ่อได้กลายเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ทุกคนเรียกหาท่าน: โอ ผู้ปลดปล่อย! โอ ผู้นำทาง! ได้โปรดมาและกลายเป็นผู้นำทางของพวกเรา! ได้โปรดพาพวกเรากลับไปกับท่าน เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันพ่อนั้นกำลังก่อตั้งยุคทอง ในขณะนี้ในยุคเหล็กและมีมนุษยชนล้านๆ ในยุคทองมีเหล่าเทพเพียงน้อยนิดและดังนั้นการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นอย่างแน่นอน นั่นก็เป็นเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำถึงสิ่งนั้นว่า: ผู้ที่มีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ พวกเขาเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งประดิษฐ์มากมายด้วยสติปัญญาของพวกเขา นั่นคือขุมขุมยาตาวาสและแล้วประวัติศาสตร์ต้องช้ารอย ในเวลานี้ประวัติศาสตร์ของยุคทองจะช้ารอย ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังหาความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกอธิบายว่าโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกๆ ของลูก ฯลฯ จะไม่มีชีวิตอยู่ ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่จะกลายเป็นทายาทของลูกหรือแต่งงาน เวลามามากมายได้ผ่านไปและมีเพียงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีเวลาเล็กน้อยอย่างยิ่งและก็มีบัญชีของสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นลูกไม่พูดเช่นนี้ ในเวลานี้มีเวลาเพียงเล็กน้อยที่หลงเหลืออยู่ ผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นในตอนเริ่มต้นและได้จากร่างของพวกเขาก็ได้ใช้อีกชาติเกิดหนึ่งต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ บ้างนั้นก็เคยจะมาที่นี่ด้วย ได้มีการเห็นแล้วว่าดวงวิญญาณนั้นคือใครบางคนผู้ที่ได้ไปจากที่นี่ เขานั้นก็จะไม่เพลิดเพลินกับสิ่งใดนอกจากด้วยความรู้ เขานั้นจะแม้กระทั่งบอกพ่อแม่ของเขาว่าเขาจะไปที่นี่ (ไปที่ศูนย์) ประเด็นเหล่านี้

สามารถจะเป็นที่เข้าใจได้อย่างง่ายดาย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกสามารถมองเห็นการเตรียมการของสงครามด้วยเช่นกัน รายได้ครึ่งหนึ่งของเขาได้ถูกใช้หมดไปในอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อสงคราม ฯลฯ เพียงแต่มองดูว่าพวกเขาได้สร้างเครื่องบินประเภทใด ฯลฯ พวกเขาพูดว่า: ทุกสิ่งจะถูกทำลายขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาเฝ้าแต่ทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ไม่มีโรงพยาบาลใด ฯลฯ จะหลงเหลืออยู่เช่นกัน รวากับว่าพวกเขาได้รับสัญญาณเหล่านี้จากพ่อในละคร สิ่งนั้นก็ถูกบันทึกไว้ในละครด้วย พวกเขา รู้สึกว่าไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ผู้คนจะล้มป่วย อย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องตาย “รวมได้จากไปและรวกันได้จากไป” ผู้ที่อยู่ในโยคะและเพิ่มช่วงชีวิตของพวกเขาขึ้นก็จะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวขึ้นอย่างแน่นอน พวกเขาจะละร่างของเขามาตามความสมัครใจของตนเองอย่างมีความสุข เช่นที่มีตัวอย่างของบราห์มณูญีผู้ที่ละร่างของตนเองอย่างมีความสุขเพื่อที่จะไปสู่ธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาจะไปสู่ธาตุบราห์มและบาปของพวกเขาก็ไม่ถูกตัดทิ้งไป พวกเขา ยังคงกลับมาเกิดใหม่ ที่นี้พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะตัดบาปของลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมออย่าได้จดจำใครอื่น ลูกต้องไม่จดจำแม้กระทั่งลักษณะหรือนารายณ์ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นพวกเรา กำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา ราชวงศ์ของพวกเราที่คงอยู่นั้นก็ได้มีการก่อตั้งขึ้นโดยพ่อในเวลานี้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกควรจะให้คำบรรยายในวิธีเช่นที่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างถูกต้องแม่นยำ ในเวลานี้พวกเราคือขุมขุมของพระเจ้าและเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติบารมาห์มาพี่น้องหญิงชาย พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย บราห์มา กุมาร และ กุมารินี จะไม่แต่งงานกัน พ่ออธิบายว่าบางนั้นก็ล้มไปอย่างไร ไฟของตัณหาหาคะนั้นเผาไหม้พวกเรา อย่างไรก็ตามมีความกลัวว่าเมื่อลูกได้ล้มลงไปแล้วรายได้ทั้งหมดที่ลูกได้หามานั้นก็สูญสิ้นไป หากลูกพ่ายแพ้ด้วยตัณหาหาคะสถานภาพของลูกก็就会被ทำลาย รายได้นั้นยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ผู้คนนั้นก็หาหลายล้านพวกเขานั้นไม่รู้ว่ในเวลาอันสั้นทั้งหมดนั้นก็จะถูกทำลาย ผู้ที่ผลิตระเบิดก็รู้ว่าโลกนี้จะถูกทำลาย พวกเขาเชื่อว่าใครบางคนกำลังตั้งใจพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงได้เฝ้าแต่ผลิตสิ่งเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. บดความรู้ภายในลูก นั่นคือไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อภิปรายความรู้กับกันและกันแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น ละทิ้งความเกียจคร้าน
2. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง อยู่ในความซาบซึ้งเสมอว่าลูกนั้นได้ มาหาพ่อเพื่อจะกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และอยู่อย่างปลอดภัยจากการจู่โจมของสันสการ์เก่าใด ๆ โดยการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

เนื่องจากสันสการ์เก่ามีอุปสรรคในงานรับใช้และในสายใยความสัมพันธ์ สันสการ์ดึงดูดลูกไปหาพวกเขาในหลายๆ วิธี เมื่อมีการดึงดูดประเภทใดไปยังสิ่งต่างๆ ก็จะไม่สามารถมีการวางเฉย ถ้ามีแม้กระทั่งร่องรอยเล็กน้อยของสันสการ์ใด ๆ ที่ซ่อนอยู่และแล้วเป็นไปตามเวลาสิ่งนั้นจะนำไปสู่รูปของลูกหลานและมีอิทธิพลต่อลูก ดังนั้นเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และโดยการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด กลับมาได้รับการปลดปล่อยจากการจู่โจมใด ๆ ของสันสการ์เก่า ความสัมพันธ์ และวัตถุสิ่งครอบครองและแล้วลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย

คติพจน์: จงปราศจากความกลัวมาหาและถ่อมตนในความสัมพันธ์กับผู้อื่นของลูก

*** โอม ชานติ ***